

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

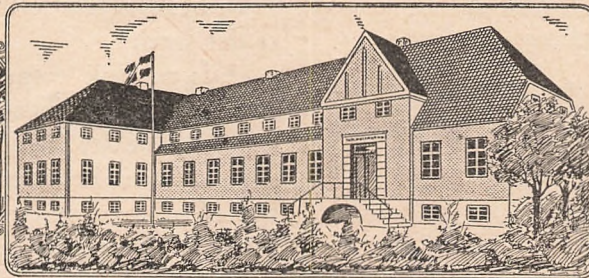
Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

J Kristensen
Statens pæd. Studiesamling
Frederiksberg Alle 22

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

August 1949

„Bed og arbejd.“

41. årgang nr. 8

BIBELN

»Hvorfor kommer du altid tilbage til Bibelen?« spurgte en Konge en af sine Generaler, der varen troende Mand. »Fordi Bibelen, deres Majestæt, aabenbarer for mig en Fader, der tæller mine Hovedhaar, og en Frelser, der ved sit Blod har sonet for alle mine Synder, og fordi Bibelen viser mig en Himmel, hvor jeg skal tilbringe en salig Evighed.«

»Min forunderlige Bibel,« kaldte en Mand sin Bibel. Han skrev: »Jeg begyndte i første Mosebogs Forgaard, vandrede derpaa ned gennem det gamle Testaments Gallerier og betragtede Noa, Abraham, Isak, Jakob, Josef, Moses og Samuel. Derpaa gik jeg ind i Salmernes Musikhal, hvor Aanden berørte Naturens Klaviatur, indtil det var, som om enhver Tone i Guds store Orgel stemte sammen med Davids,

Israels milde Sangers tonefulde Harpe. Derpaa betraadte jeg med Ærbødighed Prædikerens Værelse og lyttede til hans alvorsfulde Tale og fortsatte saa ind i Salomons overdækkede Have, hvor den søde Duft af Dalens Liljer forfriskede mig. Derpaa kom jeg ind i Profeternes Observatorium, hvor jeg saa de mange Kikkerter af forskellig Størrelse, men alle rettede mod den skinnende Morgenstjerne, Jesus Kristus. Derefter vandrede jeg ind i Kongernes Konges Herlighed efter Mathæus, Markus, Lukas og Johannes Beskrivelse, saa fortsatte jeg ind i Apostlenes Gerninger, hvor jeg beundrede Hellegaandens Dannelselse af den første Menighed, saa kom jeg ind i Korrespondanceværelset, hvor Paulus, Peter, Jacob og Johannes nedskrev deres Breve, og tilsidst befandt jeg mig i Aabenbaringsens Tronsal, hvor jeg fik Syn for Kongen, der sad

paa Tronen i sin Herlighed, og jeg faldt ned og udbrød:

Vær priset Jesus Krist, Guds Lam,
knæl Engle ned i Bøn,
hent Kongekronen frem til ham,
ja, kron ham, Himlens Kongesøn.«

»Den (Bibelen) hjalp de gamle ved Aftenstid at holde i Troen ud.

Den hjælper os i al vor Strid,
til frelst vi naar hjem til Gud.« Jeppe Aakjær.

Th. Rendtorff.

Er vor verden stor nok?

»Bare det nu ikke regner i morgen eller på søndag, for da skal vi på tur,« hvor tit har vi ikke selv sagt eller hørt andre komme med den bemærkning og egentlig ikke tænkt over, hvor kortsynede vi var. Jeg læste for nogle år siden et såkaldt »moderne eventyr« (Frits Jakobsen). Det omhandlede en mand, som ejede en hønsegård. Han var en meget dygtig og omhyggelig mand, der passede sin hønsegård, så den var mønsterværdig; men hele hans verden gik heller ikke længere end til hønsegården. En nabo prøvede at komme i forbindelse med ham, inviterer ham hjem og prøver at få en hyggelig og interessant aften ud af det. »Hønsemanden« har imidlertid kun een eneste tanke: Blot der nu ikke sker en ulykke i hønsegården, mens jeg er borte! Nogle Dage efter bliver den fineste hane i hønsegården borte, mandens fortvivlelse er grænseløs, heldigvis finder man hanen, men naboen opdager, at der intet er at gøre! »Hønsemanden«s horisont er uhjælpelig afgrænset af hønsetræden. Krig, nød — sult og død i den store verden er for intet at regne mod en præmiehanes forsvinden!

Vi kan let konstatere at andres verden er for lille — men hvordan med vor egen, f. eks. vi som har vort hjemsted i den kristelige ungdomsbevægelse?

Vi beskyldes ofte for, at vi isolerer os, er det sandt?

Hvis en flok mennesker går ind i en stue og lukker vinduer og døre godt i, kan de have det festligt og fornøjeligt en god tid, men i længden går det ikke godt. Luften bliver tung og dårlig, og inden ret længe vil surheden og selvtilstrækkeligheden brede sig, man vil uvægerlig inden længe nærme sig en katastrofe.

Så er spørgsmålet, tør man risikere at lukke op for den friske luft, ovenikøbet risikere blæst og storme. Det kan være farligt; men der siges jo, at »det er nødvendigt at sejle, men ikke nødvendigt at leve«.

Det skulle helst ikke være vor situation i dag, at vi har det så hyggeligt inden døre, at vi glemmer Lazarus, som også er en realitet i dag. Vi har en del at lære her i vort land, især i det sociale spørgsmål. Vi har ikke lov til at slå os til ro med »den fremskredne lovgivning;« for det krav, som altid stilles til os, om at være lys og salt ophæves ikke.

Vi har ikke lov til at føle os sikre og nyde livet, hvis andre mangler. Det må være en virkelig nød, som driver os til handling, ikke blot resolutioner. I Sverrig f. eks. har KFUK erhvervet sig en sådan stilling, at alle love, der i særlig grad gælder hjemmenes og de unges forhold, bliver forelagt udvalg fra K, og deres mening bliver hørt.

Hvordan her? Er det sådan, at vi kan glædes over mad og klæder, gode forhold, når vi ved, at mange lider nød, og nøjes vi med at ynkes over dem, eller opfylder

vi Jesu krav fra bjergprædikenen? Er vi vort ansvar bevidst indenfor foreningerne, nu da valgretsaldere til kommunale valg er nedsat, er vore unge klar over, at de skal være med til at stemme til menighedsrådsvalg til efteråret?

Er vi parate til de opgaver i vort land? Og som medlemmer af verdensforbund, som led i den store menighed? Er vi parate til at tage imod og dygtiggøre os til de borgerlige ombud, så det er kristne kvinder og mænd, der efterhånden indtager pladserne i bestyrelser, udvalg, for slet ikke at tale om ansvarsfulde lederposter. Tænk på at f. eks. Amerikas præsident er en personlig kristen. Tænk på forholdene i Danmark. Hvorfor er det måske kun unge piger fra ikke kristne kredse, der er C.B.U.er — så er det dem, der erobrer lederstillingerne der. Der kan måske også trækkes en linie over til den sa tit omtalte dårlige tone blandt befalingsmændene i hæren, ja, men de blev måske væk, de der skulle højne tonen.

Overfor den store verden giver man op, fordi problemerne er for store, og det svimler for een med al den brogethed, man tør ikke risikere at vove sig ud i blæsten.

Guds rigssag, som en opgave til hver enkelt, er en af de bedste hjælpemidler til at gøre ens horisont større. I den sag ser unge syner, nu som før, men nutidens ungdom er mere nøgtern, og derfor spørger den: hvor får vi kraften til at gå ud? Gå ind hos Gud og se ham i hans vælde, hør hans bud, at du skal elske ham ved at elske din næste. Tag så imod hans kærlighed og stol på ham, få udleveret våbenene og vov dig så ud i den store verdens mylder, rustet til tænderne, men vidende: at den er hjertens lykkelig og fri-

modig, som bringer godt budskab. Så forsvinder isolationen og din verden bliver stor — den verden, som er Guds, og som han har bestemt sine sendebud til at bringe budskabet om hans kærlighed.

J. M.

Frihed

Det er stille augustnat over Nr. Nisum. Endnu er der lys på et enkelt elevværelse; men alt er stille. — Jeg nyder udsigten fra »Bredablik«s have. Landskabets store silhouetter, der tegner sig mod den lyse aftenhimmel, brydes nu af enkelte lys oven på Thyholm. Jeg går lidt ned mod skolen for at spejle i retning af Thyborøn. — Jo, nu kom det. Havnefyret sender sit regelmæssige, advarende og kaldende lys også til denne side.

Lysstrejf og lysprikker over et dansk landskab. Tanken går tilbage til mit første besøg her. Det var i februar 1944. Mørklægningen spærrede alt lys inde, og da var det et dystert og uhyggeligt landskab at besøge. Det var krigens Danmark. Nu fortæller alle de lysende prikker om fred og frihed.

Vi er i august. Tallet 29 dukker frem i tanken. Det var 29. august 1943, at frihedsviljen i vort folk slog sådan igennem, at det derefter var slut med eftergivenhed over for fjenden, slut med vor ynkelighed. Frihedsbevægelsen var en kendsgerning, der stadig voksede i størrelse og betydning.

Nu nyder vi fred og frihed; men skam få vi, om vi glemmer den dyre kamp, som var frihedens pris.

Frihed! Hvad betyder egentlig det ord? Er det dette at være sin egen herre? Sådanne mente og mener mange; men nogle har erfaret, at de tog sørgeligt fejl. Et

menneske uden nogen myndighed over sig får nemlig før eller senere en sørgelig og meningsløs tilværelse.

Historien fortæller os, at virkelig frihed kun kan vindes og bevares af mennesker med frimandssind, den åndelige rankhed, der gang på gang har frelst Danmark. Men her møder vi livets mærkelige mangler på logik. For hvad er frimandssind? Både folkenes og kirkens historie maler for os en række skikkelser med det rette frimandssind; men det bestod netop i, at de var bundne. De var bundne til Gud, bundne til deres land. Tænk på Absalon, Luther, Herluf Trolle eller Kaj Munk.

Vi ser op til disse mænd og beundrer dem for deres mod og ranke frimandssind; men dette sidste bestod jo netop deri, at de var »bundne«. Gennem lyst og nød følte de sig forpligtede til offer og tjeneste for Gud, for hans kirke og for deres fædreland.

Herluf Trolle var Danmarks tapre overadmiral på Frederik II's tid. Da hans ven, den lærde professor, Niels Hemmingsen, en dag beklagede ham for hans farefulde færd, svarede han stolt: »Falder jeg, så får jeg vel liv igen. Men desuden! Hvorfor hedder vi adelsmænd, hvorfor bærer vi guldkæder og ejer jordegods og vil regnes for mere fornemme end andre? Vil vi have det søde, må vi tage det sure med! Vil vi nyde landets goder, må vi heller ikke krympe os for faren, når det gælder.« Sådan sagde han, og sådan levede han, — en rank mand med det rette frimandssind.

Frihed er altså ikke blot noget, vi må nyde. Friheden må stadig påny vindes og tilegnes. Hver ny slægt må gøre sin indsats, for frihed er ikke blot en mulighed for livsudfoldelse, den er ligefrem en form for liv.

For mere end 400 år siden skrev den svenske biskop Thomas om friheden, og det kan nok være godt med mellemrum at tænke hans ord igennem. (Højskolesangbogen 278).

Han kalder friheden for et smykke, og vi, der har prøvet besættelsestidens ydmygelse, vil straks give ham ret, også når han siger, at frihed og ære altid følges.

Frihed og ære! — Så kan det altså være muligt, selv under fjendens tunge lænker, dog at være fri! Og igen må vi — med sidste krig i mindet — nikke bekræftende! Chr. U. Hansen og alle de andre, der måtte segne ved Ryvangens marterpæle, var jo frie i ordets dybeste betydning. Det lyder så ulogisk; men tænk alligevel efter, for det er sandt! De var de virkelige frimænd, og det var deres bødler, der var trælle.

Vi tænker videre på de næste vers. Friheden er som en mur eller et værnende skjold, »hvor retsind fører sværdet.« Ja, det er frihedens pris. Denne syndens verden er sådan, at vil man frihed, må man også ville værne.

Men biskoppen har endnu mere på hjerte:

Frihed er en stad så skøn,
hvor enigheden bor i løn,
og nabo smukt sig føjer;
hvor så man skatter egen arv,
at alle ser på næstens tarv,
og ingen retten bøjer.

Mon det ikke er en lektie, vi trænger meget til at lære i dag? Jeg vil gerne nyde frihedens glæde og fred; men så må det være ganske naturligt, at min næste har krav på den samme frihed, og har han den ikke, så må jeg, — hvis jeg mener noget med frihed — være med til at hjælpe ham. Hvor vi trænger til det: »at se på næstens tarv,« og holde ret og sandhed i ære.

Hvad er så frihed?

Vi er allesammen sat ind i en eller anden livssammenhæng, og frihed er dette at finde sin naturlige plads i denne sammenhæng og fylde den både i lette og svære dage, både i given og tagen. Tjeneste og frihed, pligt og ære hører nøje sammen. Friheden vil vindes, bruges og holdes i ære.

Rent menneskeligt undres vi over livets manglende logik, at frihed og pligt kan høre sammen. Men har vi lært af Jesus Kristus, så er der intet mærkeligt deri mere.

Gud vil at vi skal være frie; men djævelen vil gøre os til trælle! Og vidnesbyrdet lyder også i dag: »Vi fik først virkelig frihed, da vi blev bundne til Jesus Kristus med kærlighedens bånd.«

»Dersom da sønnen får frigjort jer, skal I være virkelig frie.«

Hjertelig hilsen!

Gudrun og Hans Lindskov Rasmussen.

T A K

»Ja Tak for alt, det er Livets Fred, vort Ord til Afsked, naar alt er fristet, og det er Runen, som stærk og bred paa Ungdomsværket i Kvæld staar ristet.«

Hvor har der mange Gange paa Nr. Nissum Højskole ved alle de mange Holds Afskedsfester lydt »Tak for alt«. Nu var Højskoleopholdet fristet, prøvet. Den flittige fik mere end ventet, den ligegyldige mindre. Nogle forberedte sig til at bære Danmarks Navn med Ære om tyve Aar. Andre tænkte mere paa sig selv end paa Danmark. Nogle, slet ikke saa faa endda, havde faaet Guds Vilje øverst paa Listen og rejste frimodige og glade hjem. Men endnu var hverken Forstanden eller Pen-

gepungen omvendt. Forstanderen og Lærerne standsede et Øjeblik: Hvad fik jeg givet dette Hold? Kendskaber og Kundskaber, men fik jeg givet dem Gud og mig selv. Hjælp jeg til at faa Fred, Overensstemmelse, med Gud og Livets store Krav: Vær fuldkommen ind i deres Liv. Thi kun den, der vil det umulige, naar det mulige, den der ikke vil flyve ender med at maatte krybe. »Min Tak og mit Farvel lød det fra begge Sider.«

Fik saa denne Takkens Rune Lov til at staa over Ungdomsværket og siden Manddomsværket.

»Dybt i hver Hjertegrund findes der Streng, rustet af Synden, dog stemmes de kan.

Rør dem med venlighed, og du vil finde, at Kærligheds Haand kan slaa Tonerne an!

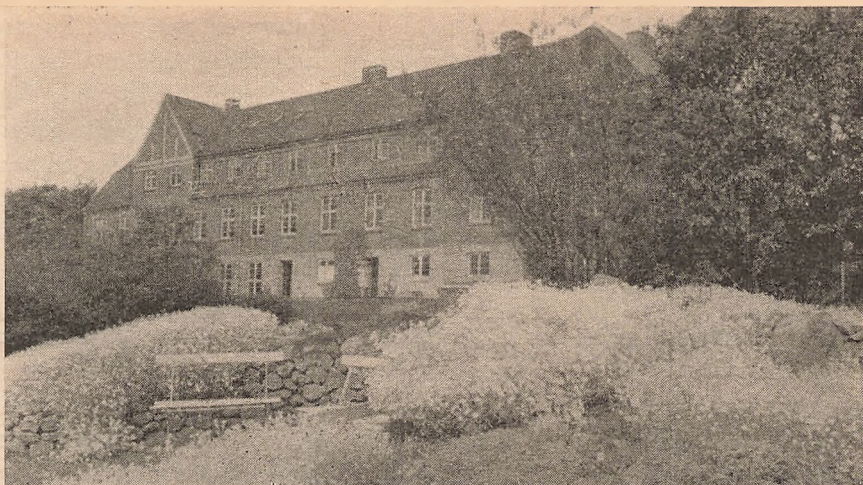
En Dag skulle Testamentet skrives. Meget var der maaske ikke, men lidt har ogsaa Ret.

Saa skrev Snedkermester Jens Høj og hans Hustru (31) begge Venner af Nr. Nissum Højskole, 1550 Kr., der efter at Arveafgiften var betalt blev til 1395 Kr., som jeg modtog til Højskolen sidstleden. Tak!

Trænger vi da til Hjælp? I en vis Forstand har Højskolen gode Kaar. Den værste Gæld er betalt, og hvert Aar afdrages der paa Gælden til Kreditforeningen. Men Vedligeholdelsesudgifterne er store, og der er stadig nye Ting, der skal anskaffes. For nylig har vi endelig faaet et til Husholdningen haardt tiltrængt Køleskab til 4100 Kr. Det er galt med Kloakfløbet, det vil koste omkring 6000 Kr. for at faa det helt i Orden.

Det er nu ikke dette eller andet lignende, der faar mig til at skrive. Men Hovedsagen for mig er, at vi kan blive i Stand til fuldt ud at hjælpe trængende

Blomster
står
i flor

Elever til et Højskoleophold. Selv det store Tilskud, der nu faas, slaar ikke helt til. Elevforeningen hjælper med her. Højskolen ønsker at kunne hjælpe flere og bedre. Derfor Tak om en og anden vil være med og betænke os til Tak og Afsked. Gud hjælper en glad Giver. Giv, saa skal Eder gives.

Venlig Hilsen
Th. Rendtorff,
Provst

Afskeden med de tyve

Selv om vi var ked af det, så måtte vi sige farvel til 20 af vore unge piger. Naturligvis højtideligholdt vi den sidste eftermiddag og aften, vi var sammen, og en hel del forældre og andre var mødt som vore gæster.

Der var en nydelig udstilling af håndarbejde og husflidsgenstande, og ved kaffebordet om aftenen fik vi foruden kaffen ogsaa revy, gaver og taler.

Det var egentlig en fornøjelig aften, men vi var jo alligevel vemodigt stemte.

Vi var faldet godt sammen, og det var så sært, at næsten halvdelen skulle rejse.

Vi, der er tilbage på skolen, vil gerne bringe jer, der rejste, endnu en tak for det gode samvær, vi har haft. I var allesammen flinke piger, som vi mindes med den allerstørste glæde.

Vi håber, I nu vil vise *den gode Vilje* i jeres daglige færd, — både overfor arbejdet og de mennesker, som I omgås. Vi håber frem for alt, at I altid vil være bedende mennesker, der i alle forhold spørger efter Guds vilje og siger ham alt. Og mangler I noget i at have fred med Gud, så lad det være sagt en gang til: »*Der er liv i et blik på det blødende lam*«.

Har I blot fred med Gud, kan I altid være trøstige og glade. Rom. 8, 32.

Så håber vi ogsa, I vil være trofaste i venskabet bade overfor kammeraterne (husk vandremappen) og jeres skole.

Bed og arbejde!

HJEMME FRA SKOLEN

Her farer tiden af sted, og vi får stadig fæstet, at sommeren er en flygtig tid. Der er så meget, der skal nås, og selv om det er godt at få meget udrettet, så går det dog let således, at der bliver for lidt tid til at se indad og opad.

Vi har haft besøg af fru Pedersen, Ø. Bjerg, Vejrum, og det vi da hørte, vil mange af os huske. Vi har også været i by og mødt megen venlighed.

Jeg har været ude til otte møder i juli og begyndelsen af august. Overalt er der interesse og stor velvilje for vor skole. Mange siger og skriver: »Vi kommer«. Men der er desværre så få, der siger: »Vi kommer til vinter.« Dog sker der stadig noget; men endnu har det mest været til efterskoleklassen, som nu er sikret. Vi har for få til højskoleklassen; men det kan jo sagtens nås endnu, blot vi vil bede og arbejde.

De nye programmer er færdige for højskolens vedkommende, og jeg ville gerne, om f. eks. hundrede af jer ville skrive efter et program og give det til en ung mand, der er omtrent 18 år eller ældre.

Er der ingen af jer der har en Søn at undvære? Vi vil gøre alt for at de kan få en lærerig, en velsignet og glad vinter.

A. Kristensen.

Boganmeldelse

Chr. Christiansen: »Vi var i fængsel«. 5,50 kr. De unges Forlag.

Fra aviserne husker vi den danske sekretær i KFUMs krigsfangearbejde, Chr. Christiansen, der maatte vandre i russisk fangenskab for lange tider.

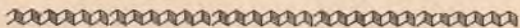
Bogen fortæller jævnt og ligefremt om det storslåede arbejde der blev udført blandt Tysklands krigsfanger. Afsnittet om det russiske fan-

genskab er dog det mest spændende, fordi vi får lov til at kigge ind bag »jerntæppet«.

Hvis man under læsningen får det indtryk, at arbejdet var så udpræget socialt, at det ikke blev ret meget kristeligt, så trøstes man i den henseende, når man får det sidste kapitel med.

Køb bogen. Den kan udmærket bruges til oplæsning.

A. Kristensen

Stævnet i Viborg

søndag den 11. september kl. 14,30 på KFUK

★

Velkomst ved gdr. S. L. Sørensen.

Fælles kaffebord.

Derefter taler af højskolens folk, frit samvær og afslutning.

Alle interesserede er velkomne; men især indbydes tidligere og vordende elever. De nuværende kommer nok også.

Stævnet i Herning

søndag den 18. september kl. 14,30 på KFUM

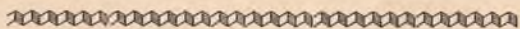
★

Velkomst ved Erik Sahlholt.

Fælles kaffebord.

Derefter taler af skolens folk, frit samvær og afslutning.

Kom nu rigtig mange. Der har i de senere år været mærkbar stigende tilslutning til stævnet, og: »Jo flere vi er sammen, jo gladere vi er.«

En kokkepige

og en privat stuepige kan få plads på højskolen til 1. november.

Gaver

Vor skole har igen mærket sine venders kærlighed. Jo, vi tror og ved, at kærlighed er årsagen til de gaver, vi har fået.

Fra snedkermester *Jens Høj* og hustru (*Ingeborg Hansen 31*) har vi efter snedkermesterens død arvet, som omtalt i provst Rendtorffs artikel.

Fra *Marie Bækgaards* forældre har vi fået en mindegave på 100 kr. efter *Maries* død. Marie var elev i 1935.

Vi takker for gaverne og det venlige sindelag; men vi beklager tabet af vore venner.

A. Kristensen.

HØJSKOLEPOST

Lørdag d. 9. juli viedes i Viborg domkirke frk. Metha Østergaard (41) til maskinist Emil Qvist, Viborg. Bopæl: Grundtvigsvej 28, Viborg.

Fredag d. 22. juli viedes frk. Martha Jensen (47) til gdr. Niels Madsen, Hoddeskov pr. Mølby og frk. Edel Jensen (47) til landmand Max Harborg, Grærup, Oksbøl.

Søndag d. 7. august viedes i Lyby kirke frk. Edith Løvi og hr. gdr. Kr. Krogh Madsen (41/42). Bopæl: Dølbyvad Skive. Tillykke

Et herrelommeur

er fundet i Høgsdagsgade. Skulle der ikke være en af elevfestens deltagere, der er ejermand. Hvordan med barbersættet, der blev fremlyst i sidste nummer af bladet?

Møder

Torsdag d. 25/8 i Hjerm. A. K.
Tirsdag d. 13/9 i Lemvig (Høstfest). L. R.
Fredag d. 16/9 i Møborg. A. K.
Fredag d. 23/9 i Asp. A. K.
Tirsdag d. 27/9 i Hammerum. A. K.

Spørgsmål og svar

Kan 1500 medlemmer i elevforeningen skaffe højskoleklassen endnu 15 unge mænd til vinter?
Ja, hvis du skaffer den ene af de 15.

Adresseforandringer

Sommerskole

1947 Frk. Else Nørgaard c/o Dir. Kokholm Nielsen, Kronborgvej, Thisted — Else Nørgaard c/o J. Nørgaard, V. Vandet, Thisted.

- 1946 Frk. Edel Jensen, Børsmose, pr. Oksbøl —
Fru Edel Harborg, Grærup, pr. Oksbøl.
Frk. Ester Ernst, Fousing mejeri, Struer —
Frk. Ester Ernst, Klostervang, Vestervig.
Frk. Martha Petersen, Kassø, Hjordkær —
Fru Martha Meiland, Hejvanggaard, Gammeleskov, pr. Agerskov.
Frk. Ellen Christensen, Helgesvej 23, Aabyhøj — Frk. Ellen Christensen, Hartmannsvej 75, Charlottenlund.
Frk. Thea Jensen, højskolen, Haslev — Frk. Thea Jensen, Romlund, Raunstrup.
Frk. Anna Trelborg, højskolen, Hoptrup —
Frk. Anna Trelborg, Pilgaard, Resen, Struer,
1943 Fru Karen Gregersen, Ørstedgade 1, Vejle —
Fru Karen Gregersen, Langelinie 47, Vejle.
Frk. Ruth Bjørnholt Nielsen, Estvad n. skole, Rønbjerg — Frk. Ruth Bjørnholt Nielsen, Missionshotellet, gl. Skivehus, Skive.
Frk. Johanne M. Andersen, Grenaaavej 29, Aarhus — Frk. Johanne M. Andersen, Vraa.
Frk. N. N. Vestergaard, Barde — Frk. N. N. Vestergaard, Hummelværn, Fønnesbæk, Ikast.
Frk. Elly Bøvling, Valdemarsgade 15, København V. — Frk. Elly Bøvling, Laanum, Stoholm.
Frk. Edith Ravnsbæk, Faare — Fru Edith Jensen, Shaldemose »Eje«, Tjerrild, Ryomgaard.
1942 Frk. Ruth Kæseler, Stormkilde, Nr. Alslev —
Frk. Ruth Kæseler, c/o læge V. Sørensen, Tværgade 3, Nørre-Alslev.
1941 Fru Bager Jørgensen, Vestergade 58, Skern, evt. (Kirkegade 18, Aulum) — Fru Bager Jørgensen, Bredgade 38, Løgstør.
1940 Frk. Edel Sørensen, c/o Mekaniker Sørensen, Gern — Frk. Edel Sørensen c/o Mekaniker Sørensen, Faarvang.
1929 Frk. Edna Sørensen, Østergade 43, Ringkøbing — Frk. Edna Sørensen, Fritidshjemmet, Peder Skramsgade 43, Aarhus.

Vinterskole

- 45/46 Hr. Kristian Kristensen, Taastum, Stoholm —
Hr. Kristian Kristensen, Kolkur, Karup J.
Iøvrigt Frk. Anna Møller, Taugsvvej 163, Ringkøbing — Frk. Anna Møller, Nørreport 31, Ringkøbing.
Hr. Tømrer Kr. Kristensen, Maskinsnedkeriet, Tofterup — Hr. Tømrer Kr. Kristensen, Holsted.
Frk. Anna Kaag, Stefanshjemmet, Louisehøj, Aarhus — Frk. Anna Kaag, Lucasstiftelsen, Hellerup.

Udgivet af

Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venneforening
Redigeret af Forstander A. Kristensen

M. CHRISTENSENS BOGTR. STRUER